

DANSK KHERWARA MISSION

BUDBRINGEREN

Foråret 2019

Indholdsfortegnelse

Vær velkommen!	1
Glædeligt gensyn i Kherwara	1
Pigerne har det godt	1
Besøg af gamle venner og nye samarbejder	2
Kristen sommerlejr 2019	2
Demokrati og gode idéer	3
”Skal jeg giftes efter gymnasiet?”	3
En slumrende kæmpe vågner op til dåd!	4
Tamponer og trivsel	5
Andagt	6
Informationer og andet	7

Vær velkommen!

Endnu et år er gået, og vi byder nu 2019 velkommen. Selv modtog jeg den *aller* varmeste velkomst, da jeg for første gang trådte ind på pigehjemmet i januar. I mørkets frembrud blev vi mødt af **store smil og strålende øjne**. Jublen og glade stemmer. Og utallige kram - på trods af at de aldrig havde mødt mig før. I det øjeblik blev jeg for alvor ramt af **frivillig-feberen.** Ved mødet med de mange smil vidste jeg, at vores arbejde i Dansk Kherwara Mission er det hele værd. At arbejde for at bevare pigernes livsglæde og deres rettigheder, og *rent faktisk at gøre en forskel*, er det hele værd.

På vores besøg iværksatte vi en masse initiativer, både for at forbedre pigernes fremtidige livskvalitet, men også for at sætte et smil på deres hverdag. Således var der store projekter som møder med samarbejdspartnere **og undervisning i den kvindelige anatomi**. Men samtidig var der også **plads til leg, hygge, is og fest**. Alt dette vil Budbringeren berette om – og jeg håber, du vil læse med!

- Anna Elisabeth Vigen Madsen, kommunikationsansvarlig

Budbringeren beretter…

Af Anne-Birthe Ottsen, fundraiser

Glædeligt gensyn i Kherwara

Det var et glædeligt gensyn med vores søde piger, da Patricha, Anna og jeg selv var i Kherwara her i vinters. Jeg ved snart ikke, hvem der glæder sig mest; pigerne ved der venter leg, dukker, lego, is og spændende kreative aktiviteter, eller os danskere, som venter på varme smil og store kram. Man må bare konstatere, at vores arbejde bringer os så meget glæde.

Hygge på pigehjemmet.
Pigerne elsker at lege med dukker og lego.

Pigerne har det godt!

Vi må endnu engang konstatere det vigtigste: pigerne stortrives på vores lille pigehjem i Rajasthan.

Hjemmet er som altid fyldt med latter og leg og en let og god stemning generelt. Vi er begyndt at have gymnasiepiger på hjemmet, og det virker som om, de små har glæde af de stores hjælp og omsorg, hvor mor tit er savnet. Efter sommerens skoleskift er pigerne begyndt på en gratis folkeskole inde i byen. Det betyder, at de hver morgen stiller op på ræd og række og sammen med to af vores ansatte krydser en voldsomt befærdet motorvej. Heldigvis har regeringen som en del af et større infrastruktur-projekt lagt kæmpe bump på vejen, så alt trafik skal sænke tempoet betydeligt, så skolebørn såvel som andre kan krydse vejen med livet i behold. Medarbejderne og vores nye kok har et godt samarbejde. Kokken Heralal er en sød, hjertevarm mand, som pigerne holder meget af.

Så det er med ro i sjælen, at vi også tager hjem til Danmark igen.

Besøg af gamle venner og nye samarbejder

I Kherwara får vi mange besøg fra gamle pigehjemspiger, personale som er rykket videre, og vores alle sammens elskede Givi Bhai. Hun har arbejdet for Dansk Kherwara Mission i 53 år, og har nu fået pension som den første i vores historie. Det er så fantastisk at se, hvilken stærk forståelse og kærlighed der er imellem Arun, leder af pigehjemmet, og Givi Bhai. Når de snakker sammen, læner de hovederne ind mod hinanden, rører hinandens hænder og griner. Tiderne skifter dog igennem deres lange venskab. Givi Bhai har i mange år hjulpet Arun med at lede pigehjemmet, men nu det ham som hjælper hende. F.eks. fik Givi Bhai høreapparat af Arun, en udgift familien under ingen omstændigheder kunne betale. I dag er det Arun som sørger for, at hun kommer til kontrol, skifter batterier osv. Dette gav mig en god ide. Da jeg kom hjem til Danmark, opsøgte jeg Steens Hørercenter i Sorø. De har indvilget i at give batterier til indiske høreapparater, og vil fremover samle gamle apparater til Dansk Kherwara Mission.

Vi takker Steens Hørecenter mange gange, og glæder os til at kunne hjælpe andre mennesker som Givi Bhai med at få en værdig alderdom.

Tak til Steens Hørecenter for samarbejdet!

Kristen sommerlejr 2019

Af Anne-Grethe Andersen, bestyrelsesmedlem

I Danmark er det meget almindeligt at kristne børne- og ungdomsorganisationer holder sommerlejr med lejrbål og sang, lege og boldspil, kreativitet og hjemmelavet underholdning samt bibel-undervisning, hvor børnene inddrages aktivt. Alt dette vil vi gerne prøve at eksportere til Kherwara!

Da Anne-Birthe og Anne-Grethe var i Kherwara i efteråret 2017, holdt vi flere andagter, hvor vi fortalte bibelhistorie krydret med kreative indslag, der inddrog pigerne på forskellig vis. De skulle smage, tegne og bevæge sig mv. Den ene gang slap vi dem løs med kulørte piberensere og fjer, rulleøjne og andre almindelige danske hobbyartikler. Så måtte de være kreative og skabe blomster, dyr osv. helt efter fri fantasi. En helt normal aktivitet i Danmark, men ikke i Indien, hvor man ikke kender til læringsstile, inddragelse af sanser og den slags almindelige danske pædagogiske virkemidler. I Indien er der meget "numse til bænk"-undervisning med udenadslære og spørgsmål, der kun har et rigtigt svar, som man bør kunne!

Vores andagter vakte opsigt og glæde hos både pigerne og de voksne. Da ledelsen i BDTA kom på besøg blev de præsenteret for pigernes kreative udfoldelser, og også de blev imponerede – alt dette ville de gerne have mere af og prøve at lære, og det vil vi gerne hjælpe med.

På en af de næste rejser til Kherwara fik Anne-Birthe og Patricha kontakt med en aktiv præstefamilie, der bor lidt udenfor Kherwara. Pastor Lakhwinder Mashi og hans hustru er meget interesserede i et samarbejde omkring en lejr, så det skal vi nu prøve. Vi kan holde lejren på hostel i forbindelse med et par helligdage i starten af oktober, hvor pigerne har fri fra skole. Vi skal komme med programmet for dagene, og de materialer vi skal bruge. Vi forestiller os, at det bliver en kopi af en dansk sommerlejr. De sørger for lokale lederkræfter, madindkøb og madlavning. Og der skal noget til - for vi planlægger, at der kan være op til 80 deltagere. Behøver vi sige, at planlægning, glæde og spænding over dette kommende projekt fylder meget i DKM lige nu?

Demokrati og gode idéer

Af Patricha Ottsen, næstformand

Uddannelse er meget mere end gangetabeller og grammatik. Vi har derfor til mål at give pigerne en stemme og styrke deres medbestemmelse, ansvarsfølelse og demokratiske sans.
Pigerne fik udloddet 500 kr til en ide, som kunne forbedre dagligdagen på hjemmet. Pigerne skulle lave en præsentation og argumentere for, hvorfor deres ide var bedst, hvorefter en demokratisk afstemning besluttede hvilken ide, der skulle føres ud i livet.

Hannah er en stille pige, som aldrig havde stillet sig op foran en forsamling før. Med let sved på panden fortalte hun med lav stemme, at pigerne burde købe en "dolak", en tosidet tromme, som de kunne bruge til andagter, "og til sjov, selvfølgelig!". Hannah's ide vandt med 80 procent af stemmerne, og Hannah selv voksede tre centimeter. Der gik ikke mange sekunder fra overrækkelsen af dolak'erne, før festen var i gang, og, alle pigerne dansede til trommernes rytmer. Siden har trommeskindende kun været uberørte under lektielæsningen, og pigerne's sang akkompagneret med trommernes bumlen fyldte vores trommehinder, længe efter at pigehjemmet var ude af syne.

Som det nok fremgår, har projektet været en kæmpe succes. Vi havde aldrig drømt om, at en tromme kunne skabe så meget glæde. Det viser, hvor vigtigt det er at inddrage pigerne, og vi har fuld tillid til, at de sagtens kan klare ansvaret. Vores næste skridt er derfor at oprette et elevråd på pigehjemmet i nærmeste fremtid.

Pigerne danser til trommernes rytme.

Trommerne blev også flittigt brugt under bøn.

"Skal jeg giftes efter gymnasiet?"

Af Patricha Ottsen, næstformand

Mange af vores piger bor langt væk fra nærmeste gymnasium, og er derfor i fare for ikke at få kontinuerlig undervisning eller helt at droppe ud. Vi er derfor for nyligt begyndt at have gymnasiepiger på hjemmet. Dette har dog skabt en ny problematik, da vi nu slipper pigerne i den giftefærdige alder.

I år har vi for første gang tre piger i vores varetægt, som er færdige med gymnasiet til sommer. Men da vi adspurgte pigerne, var de ikke helt sikre på, hvad der skulle ske efter sommerferien. Vi inviterede derfor forældrene og de unge mennesker til te og en snak om fremtidsplaner og muligheder.

For den ene af pigerne, Kalpana, gik det glat. "Ingen tvivl, hun skal på universitetet!" lød svaret. Kalpana er "*tribal*", en udsat samfundsgruppe, og får derfor billigere adgang til universitetet. Derudover kan Kalpana få et legat, hvis hun får et gennemsnit på over 7. Hvis hun får over 10, får hun tilmed også en scooter af regeringen.

Neelam anede ikke, hvad der skulle ske efter 12. klasse, og var derfor noget nervøs for sit møde. Efter en længere snak med hendes far, blev der dog enighed om, at Neelam skal læse fysik og biologi på universitetet - hendes yndlingsfag. Da faren var ude af syne, kom der et begejstret hvin fra Neelam, og hun løb over og krammede os.

For Minakshi var det lidt mere kompliceret. Minakshis mor er enke, og hele familien lever af Minakshis brors løn. Moderen fortalte, at hun ønskede brændende at Minakshi fik mulighed for at læse videre, men at familien simpelthen ikke havde råd. Der havde derfor været snak om at finde en ægtemand til Minakshi, hvilket Minakshi ikke ønsker; hun vil være politimand. Takket være vores fantastiske bagland endte historien godt. Et facebook-opslag senere havde vi fundet ikke mindre end otte danske politikvinder, som vil støtte Minakshis uddannelse. Minakshi skal derfor ud og købe kondisko i stedet for brudesko; hun starter på politiskolen til sommer!

Disse seje politikvinder sørger for, at Minakshi får sin drømmeuddannelse!

Minakshi får den gode nyhed…

Tro, håb og handling

En slumrende kæmpe vågner op til dåd!

- Nye samarbejdsaftaler skaber nye muligheder

Af Anders Bo Engrob Jørgensen, formand

Der sker mange spændende ting i og omkring pigehjemmet i Kherwara – ikke mindst på det organisatoriske plan, hvilket åbner nye døre for, at vi kan udvide og nytænke vores arbejde på pigehjemmet og i Kherwara by.

Bestyrelsen i Bombay Diocesan Trust Association (BDTA), som ejer bygningerne af pigehjemmet og den nærliggende skole, har i de sidste ti år været uoperationsdygtig. Grunden er, at der har været en større intern konflikt og flere retssager om, hvorvidt man kan sælge kirke- og missionsbygninger til personlig profit. Nu er striden omsider forbi, den gamle bestyrelse er smidt ud, og BDTA er ved at genetablere sig selv som aktive aktører i området. Den langtrukne konflikt har desværre medført, at mange institutioner og projekter, som tidligere blev drevet af BDTA, måtte nedlægges. BDTA har derfor vist stor interesse i at befordre og støtte pigehjemmet i Kherwara, da dette er et af de få tilbageværende og velfungerende institutioner. Dette har ført til et indledende samarbejde med BDTA, hvor de forhåbentlig kan blive medaktører i driften og opsynet med hjemmet, hvilket på sigt kan frigøre økonomiske resurser – penge som vi i stedet kan bruge til at udvide vores arbejde i området.

Som nogle af vore læsere måske er klar over, har vi en større sum penge liggende i BDTA, som i sin tid skulle bruges på at finansiere første etape af en større udvidelse af hjemmet. Pengene har ynglet, og BDTA har nu store planer om at skyde i kassen selv, og total-renovere de nuværende bygninger. Og de er allerede så småt gået i gang! De har over de sidste par måneder renoveret Aruns bolig, som over årene var blevet meget forfalden. Se forskellen på vores facebookside facebook.dk/danskkherwaramission.

Tamponer og trivsel

Af Patricha Ottsen, næstformand

”Bind er dyre. Hvis ikke vi har bind, kan vi ikke komme i skole”. Disse ord blev startskuddet på et spændende pilotprojekt om pigernes sundhed og trivsel.

Menstruation, hvorfor nu det?

I Indien er menstruation meget tabubelagt. Ifølge hinduistisk tro, må menstruerende kvinder ikke hente vand eller lave mad, de må ikke gå i templerne eller i markerne, og deres diet er indskrænket. Derudover er der en forventning om, at de isolerer sig i nogen grad. På et mere praktisk plan er bind meget dyre, og mangel på rindende vand, sæbe og skraldespande gør det svært for pigerne at komme i skole.

En undersøgelse på pigehjemmet viste, at mange af pigerne slet ikke vidste hvad menstruation var, da de fik det første gang. En enkelt pige lå endda og græd en hel dag, da hun troede, hun skulle dø. Flere var også i tvivl om, hvorvidt en gravid kvinde menstruerer. Altså består problematikken af en bred vifte af fysiske og sociologiske udfordringer.

Ung-til-Ung-program

Opsatte på at hjælpe pigerne gik vi i gang herhjemme. Vi fik doneret genanvendelige menstruationsartikler af firmaet Ko & Ko, og blev godt klædt på til opgaven af Womena, en organisation som arbejder med menstruation og tabuer på det Afrikanske kontinent.

I Kherwara har vi uddannet to seje ung-til-ung-trænere, Akku og Silvia. De er blevet undervist i krop, rettigheder, hygiejne, og hvordan man bruger Ko & Ko’s genanvendelige produkter. Som et led i deres uddannelse skulle de undervise vores piger i deres nyerhvervede viden. Det udviklede sig til en dag med lige dele rykkede grænser, latter og lærdom.

Som Silvia eftertænksomt udtalte om effekten af projektet: *”Det er en proces. Før var pigerne overhovedet ikke frie. Nu er pigerne lidt mere frie. Næste gang vil de være endnu mere frie”.*

”En enkelt pige lå endda og græd en hel dag, da hun troede, hun skulle dø.”

Akku underviser pigerne i den kvindelige anatomi.

Trendsætterne

Vi er nogle af de første til at indføre bæredygtige menstruationsprodukter i indisk hjælpe-arbejde. En gruppe modige piger har derfor indvilget i at være testpersoner. De har fået gennemgående træning i at bruge produkterne, som de skal bruge, indtil vi kommer igen. Efter evaluering håber vi at kunne udvide projektet yderligere.

Silvia og Akku.

Civilsamfundsprojekt under opsejling

Det er ikke kun os fra Dansk Kherwara Misison, som synes, at projektet var en kæmpe succes. Akku og Silvia er allerede blevet booket til deres første kvindeklub, og en organisation i en naboby har ytret ønske om at uddanne egne Ung-til-Ung-trænere. Derudover er Akku og Silvia ellevilde med deres nye titel, og ønsker at udvide projektet yderligere. De vil gerne lære kvinder at sy egne bind, noget vi selvfølgelig vil arbejde videre på.

Som helhed er projektet blevet modtaget med entusiasme, og er gået over alt forventning. Vi glæder os til at se, hvad det udvikler sig til, og hvilken betydning det vil have på pigernes hverdag, skolegang og trivsel.

Patricha introducerer pigerne for tamponer.

Jesus siger: "Se, jeg gør alting nyt!"

Af Anders Bo Engrob Jørgensen, formand

Disse ord af Jesus er hentet fra Johannes' Åbenbaring – den sidste bog i Bibelen – hvor Johannes får lov til at få et lille smugkig ind i fremtiden. Versene forud beskriver, hvordan Gud vil skabe en ny himmel og en ny jord, hvor smerte, lidelse og død ikke længere findes, for Gud selv er hos menneskene. I den forstand er alting vitterligt nyt – og godt!

Samtidigt peger Jesu ord også tilbage i tiden, og henviser til påskens triumf, hvor Jesus besejrede synd og død og dermed banede en vej til Gud. Jesu opstandelse påskemorgen sprængte al menneskelig fornuft og erfaring. For døde bliver jo ikke levende igen. Men det gjorde Jesus, og dermed gav han os et håb om, at også vi skal "leve om end vi dør" (Joh 11,25). Jo, Jesus gjorde i sandhed alting nyt påskemorgen!

Men ordene rummer en nutidig dimension, fordi vi erfarer det i vores liv. At vores fortvivlede langfredag kan forvandles en jublende påskemorgen. En erfaring af at Jesus stadig bryder ind i vores liv og forvandler død til liv, smerte til glæde – ja, at han gør alting nyt!

I Dansk Kherwara Mission føler vi, at vi står i det tidligere morgengry påskemorgen, og mener at kunne ane noget nyt tage form. "Se, jeg gør alting nyt!" Må dette også blive din erfaring denne påske!

Tro, håb og handling

Vil du gerne hjælpe vores piger?

Så kan du støtte vores arbejde ved at benytte nedenstående:

MobilePay: 28639964
eller
Konto nr.: 0003026167 **Reg. nr.:** 1551

DANSK KHERWARA MISSION

Digterparken 1
8620 Kjellerup
Telefon: 41 58 62 93

Du kan holde dig opdateret på vores Facebookside:

facebook.com/danskkherwaramission/

Eller via vores hjemmeside:

www.kherwara.dk

Tro, håb og handling…

Bestil et foredrag eller en sangcafé med Anne-Birthe Ottsen

Mit navn er Anne-Birthe Ottsen, og jeg er frivillig fundraiser for Dansk Kherwara Mission. Jeg vil gerne tilbyde jer et spændende foredrag med fortællinger om mine mange besøg på pigehjemmet samt dette skønne projekt.

Med mange års erfaring kan jeg biddrage til et indblik i pigernes hverdag og vores frivillige arbejde. Jeg ønsker at give tilhørerne en indlevelsesrig oplevelse, suppleret med fængende billeder fra mine besøg på pigehjemmet, hvor hverdagen er langt fra vores. Det fulde honorar for foredraget går helt ubeskåret til pigerne i Indien. Derudover kan jeg også tilbyde en sangcafé, hvor vi vil samles om dejlige sange fra Højskolesangbogen bundet sammen af historier fra Kherwara.

Jeg ser frem til at give jer en god og lærerig oplevelse. Kontakt mig og hør nærmere!

Tlf.: 50 47 74 54
Mail: annebirtheottsen@hotmail.com

75 års jubilæum og årsmøde!

Velkommen til 75 års jubilæum og årsmøde! Kom og hør om livet på pigehjemmet, og vores spændende nye projekter.

Dato og sted:

Søndag d. 15. september kl. 10.30 - 15.30 i Kjellerup.

Program:

10.30: Høstgudstjeneste I Levring Kirke, Bygaden 55, Levring, 8620 Kjellerup.
12.00: frokost og årsmøde i Hørup Kirkecenter, Kirkebakken 8, 8620 Kjellerup.